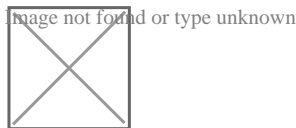

Η συνεισφορά της εκκλησίας στην επαγγελματική ανάπτυξη των νεαρών ατόμων (Γιάννης Β. Σούλης, Φιλολόγος - Σχολικός Ψυχολόγος - Σύμβουλος Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Msc))

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/29XWftZ>]

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εισαγωγικά

Όπως η *Οικογένεια* μεταφέρει *πνευματικότητα* στα μέλη της, με τις τελετές της, τις συγκεντρώσεις και την αφήγηση ιστοριών, έτσι και η *Εκκλησία* μεταφέρει τη δική της πνευματικότητα στους πιστούς που αποτελούν το πλήρωμα της Εκκλησίας με την *ύπαρξη νοήματος* στην εν Χριστώ ζωή, η οποία οδηγεί τα βήματά μας προς την *εσχατολογική* πορεία και στη *θέωση*, και με το πλούσιο τελετουργικό που διαθέτει• με όλα αυτά, η Εκκλησία γίνεται ο τόπος όπου ο πιστός κοινωνεί των μυστηρίων του Θεού μέσα από την καθημερινή εμπειρία της Λατρείας.

Πνευματικότητα, Θρησκευτικότητα και Επαγγελματικός Προσανατολισμός

Η διαμόρφωση ενός τέτοιου υπερβατικού νοήματος που μεταγγίζεται στο πλήρωμα της Εκκλησίας, μέσα από την πίστη και την εκκλησιαστική συνείδηση, μεταμορφώνει τους πιστούς σε αποδέκτες σταθερού ζωοποιού νοήματος, που εκπορεύεται από την αγιαστική ζωή της Εκκλησίας, σύμφωνα με το οποίο χρωματίζουν και ευθυγραμμίζουν - στοιχούν τη ζωή τους.

Τα θρησκευτικά βιώματα, που καλλιεργούνται από τη συμμετοχή των πιστών στα δρώμενα της Θείας Λατρείας, την Κατήχηση, τη γνωριμία με την πνευματική ζωή των Αγίων της Εκκλησίας που η αντοχή των διωγμών και του μαρτυρίου τους χαρακτηρίζει την ψυχική ανθεκτικότητά τους (*resilience*), τα μηνύματα από την αφήγηση των παραβολών του Χριστού, τη Σταυρική θυσία του Ιησού Χριστού που γίνεται «πιστών το στήριγμα»[7], αποτελούν πολύτιμες εμπειρίες και προϋποθέσεις για την προσωπική ανάπτυξη και τον επαγγελματικό προσανατολισμό του ατόμου.

Το άτομο, που διαμορφώνεται μέσα από τον χριστιανικό προσανατολισμό του, αναμένεται να λειτουργεί και στον εργασιακό χώρο «με αξίες που δίνουν νόημα στη ζωή και πραγματοποιούν την αξία της προσφοράς που προσδίνει αξία σε οποιοδήποτε επίπεδο εργασίας», [8] εμφορείται από πνεύμα που ασκεί την ηθική [9] στον εργασιακό χώρο και εμπλουτίζει τη ζωή των άλλων μέσω των χαρισμάτων του.

Το άτομο, τότε, ενόσω ενοικεί στην ψυχή του η άκτιστη Χάρη του Θεού, είναι

εύκολο να αποδεχτεί την εργασιακή του ευθύνη ως «αποστολή-λειτουργήμα» (mission), να εκλάβει την αποστολή του ως κλήση (calling -chiamata)[10] / (vocation-vocazione)[11] και ν' ανακαλύψει, σε μια προσπάθεια εξερεύνησης της ταυτότητάς του, την ύπαρξη των ενδογενών Θείων χαρισμάτων / ταλέντων του και να τα πολλαπλασιάσει.[12]

Σύντομη επισκόπηση του θέματος

Συνοψίζοντας πρέπει να ομολογήσουμε ότι η Εκκλησία, σε περιόδους κρίσης, κυρίως ηθικής, επιβάλλεται να συνεχίσει με τον Πνευματικό λόγο να ενισχύει τα νεαρά άτομα, ώστε να αποκτήσουν *πνευματική υγεία και πνευματική ρύθμιση*, [13] που θα τους επιτρέψει την προσωπική αλλαγή σκέψης και συμπεριφοράς για να μπορούν να παίρνουν υγιείς και, «πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως», [14] επαγγελματικές αποφάσεις.

Επιπλέον και με τις διάφορες δραστηριότητες των Ιερών Μητροπόλεων [15] προωθείται η αξία ενός *βαθύτερου νοήματος ζωής*, που εμπνέεται από τη διδασκαλία του Κυρίου, που μπορεί να τελεσφορήσει στις ψυχές των νέων, για να ζήσουν με νόημα τη δική τους *επαγγελματική ιστορία*.

[7] Βλ. Εξαποστειλάριον εορτής της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, Μηναίον Σεπτεμβρίου (14/9).

[8] Viglietti, M., p.85, 1989.

[9] Βλ. Παρασκευαΐδης, Χ., 1979.

[10] Γεύση εμπειρίας που εκπορεύεται εκτός εαυτού. «Η κλήση δεν είναι μια απάντηση στις δικές μας απαιτήσεις, αλλά απάντηση σε μια επίκληση, απάντηση σε ένα σχέδιο». (Macario L., p. 104, 1989). Πρβλ. και Εφεσ., 4, 1. & Κορ. Α', 1, 26.

[11] Σύνδεσμοι εργασίας - νοήματος που προσανατολίζουν προς άλλους συναφείς σκοπούς και αξίες.

[12] «Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· ... καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον...». Απόστιχο ιδιόμελο, ἦχος πλ. β', ψαλλόμενο το εσπέρας της Μ. Δευτέρας. Μτφ: «Εμπρός, πιστοί, ας καλλιεργήσωμεν με προθυμίαν τα χαρίσματα που ελάβομεν (από Εκείνον),...και καθείς ας προσπαθήσωμεν να πολλαπλασιάσωμεν τα δώρα που μας εχάρισεν. (Μτφ. Θεοδωρόπουλος, Επιφ., σ. 132, 1992).

[13] Βλ. Μητροπολίτου Ιεροθέου, σ. 48, 64, 83, 1998

[14] Βλ. Ακολουθία Μικρού Παρακλητικού Κανόνος, «Οὐδείς προστρέχων ἐπὶ σοί...καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως».

[15] Ὅπως: Γιορτές Νεολαίας, Συνέδρια Νεότητας, Διεννοριακά πρωταθλήματα, Φεστιβάλ χορωδιών, δημιουργικά εργαστήρια, προγράμματα επαγγελματικού προσανατολισμού συνδυαζόμενα με τη Χριστιανική διάσταση, κ.ά.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Fox, Lory, The role of the Church in Career Guidance and Development: A Review of the Literature 1960 - Early 2000s, *Journal of Career Development*, 29, No. 3, 167-182, 2003.
2. Hansen, L. Sunny, *Integrative Life Planning*, San Francisco: Jossey-Bass Inc., 1997.
3. Macario L., et al., *Orientareeducando*, Roma: LibreriaAteneoSalesiano (Las), 1989.
4. Maslow, Abraham, *Ψυχολογία της Ύπαρξης*, μετάφρ.ΣοφίαΑνδεοπούλου, Αθήνα: Δίοδος, 1995.
5. Viglietti, M., *Una modalitaeducativa permanente*, Torino: Societa Editrice Internazionale, 1989.
6. Θεοδωρόπουλος, Επιφάνιος, Αρχιμ., *Η Μεγάλη Εβδομάς*, Αθήνα: Εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 1992.
7. Ιεροθέου, ΜητροπολίτουΝαυπάκτου και Αγίου Βλασίου, *Θεραπευτική Αγωγή-προεκτάσεις στην Ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία*, Ιερά Μονή Γενεθλίου της Θεοτόκου: Π. Μπαλλίδης, 1998.
8. Κάντας, Α., Χαντζή Α., *Ψυχολογία της εργασίας. Θεωρία επαγγελματικής ανάπτυξης. Στοιχεία Συμβουλευτικής*, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 1991.
9. Παρασκευαΐδης, Χριστόδουλος, Μητροπολίτης Δημητριάδος, *Προβλήματα Ηθικής στο Επάγγελμα*, Αθήνα: Φ. Τσιρώνη, 1979.